

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀυγούστου 1931

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 251

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 5219. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4402 τοῦ κυρώσαντος τὸ Ν.Α. τῆς 13)11)927 «περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλᾶζης καὶ παγετῶν». ... 1
- Νόμος 5234. Περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων. 2
- Νόμος 5236. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1931 Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος «περὶ ρευστοποιήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ Δημοσίου». ... 3

Διατάγματα

- Περὶ ἐμπισκευῆς τοῦ Διοικητηρίου Ἑλευθερουπόλεως (Προβίου). ... 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4402 τοῦ κυρώσαντος τὸ Ν. Α. τῆς 13)11)927 «περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλᾶζης καὶ παγετῶν».

Νόμος 5219

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4402 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ Χαλᾶζης καὶ Παγετῶν» (ΚΤΑΧ) λειτουργοῦν Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀσφαλείας κατὰ Χαλᾶζης καὶ Παγετῶν, μετονομάζεται εἰς Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν.

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, δύναται τοῦτο νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀσφάλειαν κτηνῶν, ἢ, τὴν ἀντασφάλειαν μέσῳ Συνεταιρισμῶν ἢ Εἰδικῶν Ταμείων Κτηνασφαλείας ἰδρυμένων συμφῶνως τῷ νόμῳ 3813 «περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας» ὑπὸ ὅρους ὀριζομένους ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἀσφάλεια ἢ ἀντασφάλεια αὕτη δύναται νὰ γίνῃ τμηματικῶς κατὰ περιφερείας ὀριζομένας ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν καὶ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰδικὸς κανονισμὸς συντασσόμενος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν θέλει καθορίσει τοὺς ὅρους

καὶ τὰ ὅρια τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀντασφαλείας τῶν κτηνῶν, τὰς περιφερείας ὅπου θὰ ἀσκήται ἐκάστοτε ἡ κτηνασφάλεια, τὸν τρόπον τῆς ἀποδοχῆς τῶν δηλώσεων ἀσφαλείας καὶ ἀντασφαλείας, τὰ ἐτήσια ἀσφάλιστρα καὶ ἀντασφάλιστρα, ἀναλόγως τῶν κινδύνων καὶ ἀσθενειῶν, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν ζώων.

2. Δὲν γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν ἀσφάλειαν ζῶα.

α') Ἀσθενῆ, ὑποπτα ἀσθενείας καὶ ἐν γένει ἀσθενικὰ ἢ γεγηρακὸτα ὥς καὶ ζῶα ἐμφανῶς κακῶς περιποιούμενα.

β') Διατελοῦντα ὑπὸ κάθαρσιν ἢ εἰσαχθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς των.

γ') Ἀγορασθέντα πρὸς πάχυνσιν καὶ μεταπώλησιν ἢ ὅπωςδήποτε πρὸς ἐμπορίαν.

δ') Ἐκμεταλλεούμενα συνήθως δι' ἐνοικιάσεως πρὸς τρίτους.

ε') Μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἐργασίαν λόγῳ ἐλαττωμάτων ἢ γήρατος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν εἰς αὐτὸ ἡσφαλισμένων ἰδιοκτητῶν ζώων κατὰ τοῦ Ταμείου Προστασίας καὶ Προαγωγῆς τῆς Κτηνοτροφίας ἢ τοῦ Δημοσίου, δι' ἀποζημιώσεις δικαιουμένας ὑπ' αὐτῶν, λόγῳ θανατώσεως τῶν ζώων των, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας, ἐκδιδομένης συμφῶνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἐκτελεστικῶν τούτων Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ Ν. Α. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4402, ἀναφερομένους ἐτήσιους πόρους τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν προστίθεται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἡ κάτωθι πρόσθετος εἰσφορά.

Ἐτήσια εἰσφορὰ λεπτῶν δέκα πέντε (0.15) κατ' ὁκτὼν ἢ δραχμῶν δέκα (10) κατὰ χιλιάδα τεμαχίων, ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἐσπεριδοειδῶν καὶ ὅπωρῶν νωπῶν ἢ ξηρῶν ἐν γένει.

Ἐτήσια εἰσφορὰ λεπτῶν πέντε (0.05) κατ' ὁκτὼν ἢ δραχμῶν πέντε (5) κατὰ χιλιάδα τεμαχίων ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων ἐσπεριδοειδῶν ἐν γένει καὶ νωπῶν ὅπωρῶν. Τῆς φορολογίας ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ κίτρα.

Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένον, θέλει καθορίσει τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ εἰσφορὰ αὕτη θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ βάρους ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τεμαχίων.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀπόσπασις παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ΚΤΑΧ μέχρι δύο ὑπαλλήλων Κτηνιάτρων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμεναι ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὥς καὶ τὸ τυχὸν χορηγηθησόμενον αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου ἐπίδομα, βαρύνουν αὐτό.

Οἱ οὕτως ἀποσπώμενοι ὑπάλληλοι διατηροῦν ἅπαντα ἐν γένει τὰ παρὰ τῷ Δημοσίῳ δικαιώματά των προαγωγῆς, συντάξεως, Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ Ταμείου Προνοίας, ἐνεργουμέ-

νων τῶν σχετικῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των καὶ ἀποδιδόμενων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀνήκουν.

Οἱ νομοκτηνίατροι καὶ αἱ Κτηνιατρικαὶ ἐν γένει ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, δύναται νὰ χρησιμοποιῶνται ὡς πραγματογνώμονες καὶ νὰ προεδρεύουν τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν καὶ ὁδηγιῶν ἐν γένει τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν.

* Ἀρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4402 καταργεῖται.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Δ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν σύστασιν ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν, τὰς ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμοιβὰς τούτων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτιμήσεων ζώων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ, ἀσκουμένης νῦν ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσεως τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἢ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελεν ἀποφασίσαι τὴν μὴ ἐξακολουθήσασιν τῆς περαιτέρω ἀσκήσεώς της, αὐτοδικαίως ἐπανερχοῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ. τῆς 31(11)927 αἱ ἀφορῶσαι τὴν πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐτήσιαν εἰσφορὰν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου ἀσκήσιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ προϋδιντος τούτου.

Ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4402 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Αἱ προξενηθεῖσαι ὑπὸ χαλάζης καὶ παγετῶν ζημίαι εἰς ἀπ' εὐθείας ἠσφαλισμένους γεωργούς ἐκτιμῶνται ὑπὸ ἐκτιμητῶν, ἐμπειροτεχνῶν γεωργῶν ἢ γεωπόνων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν τὸ ὅποιον ὀρίζει δι' ἐκάστην ἐκτίμησιν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τοῦ πολὺ τριῶν.

* Ἀρθρον 7.

Ἡ περίπτωσις ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 3813 «περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀλληλασφαλείας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἐν περιπτώσει διαλύσεως Ἀλληλασφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ Ταμείου Ἀλληλασφαλείας τὰ ἀπομένοντα ἐν γένει κεφάλαια αὐτῶν, ἐφ' ὅσον συνεπληρώθη πενταετία ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, διανέμονται κατὰ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν (40 α/ο) εἰς τὰ μέλη των ἀναλόγως τῶν κατατεθειμένων ὑφ' ἐκάστου κεφαλαίου κατὰ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰ μέλη ἀναλόγως τῶν κατατεθέντων ὑφ' ἐκάστου μέλους ἀσφαλιστῶν καὶ κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 α/ο) εἰς τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀποθεματικῶν αὐτοῦ κεφαλαίων». Ἐν περιπτώσει διαλύσεως πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς των τὰ μέλη οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ ἀπομένουτος ἐν γένει κεφαλαίου, ὅπερ μένει ἀδιανέμητον καὶ χρησιμοποιεῖται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ κοινοφελεῖς γεωργικοὺς σκοποὺς καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀποθεματικῶν αὐτοῦ κεφαλαίων.»

* Ἀρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4402 προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις: «Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμμετοχὴ τοῦ ΚΤΑΧ εἰς εὐρυτέρας ἀλληλασφαλιστικὰς ἑνώσεις.

Ἀναγκαστικὴ ἀσφάλις συκοπαγωγῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 ἅπαντα ἡ συκοπαγωγὴ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ μόνον παραγομένων σύκων εἶνε ἀναγκαστικῶς ἠσφαλισμένη κατὰ τῶν κινδύνων χαλάζης καὶ παγετῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν (Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν).

Αἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω κινδύνων προξενούμεναι ζημίαι εἰς τὴν συκοπαγωγὴν Πελοποννήσου, ἀποζημιῶνται ὑπὸ τοῦ ΚΤΑΧ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν διατάξεων τῶν ἀπ' εὐθείας ἀσφαλιζομένων

γεωργῶν τοῦ νόμου 4402 ὡς τροποποιεῖται νῦν καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν ὄρων ἀσφαλείας τοῦ ΚΤΑΧ αἱ ὁποῖαι διέπουν καὶ τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς ἠσφαλισμένους συκοπαγωγούς Πελοποννήσου.

Πρὸς προστασίαν κατὰ τῶν κινδύνων χαλάζης καὶ παγετῶν τῆς συκοπαγωγῆς Πελοποννήσου, ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν (Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν), πρόσθετος εἰσφορὰ λεπτῶν τριάκοντα (0.30) κατ' ὅκταν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων σύκων ἐν γένει τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων.

Ἡ πρόσθετος αὕτη εἰσφορὰ ἐπιβάλλεται καὶ ἄρχεται εἰσπρατομένη ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1931.

Ἡ εἰσπραξις τῆς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ πρόσθετου εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων τελωνείων. Ὁ ἐξαγωγεὺς ὑποχρεῖται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἢ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν εἰς πίστωσιν τοῦ ΚΤΑΧ, τὴν ὡς ἄνω πρόσθετον εἰσφορὰν ἐπὶ ἀποδείξει κατατιθεμένη εἰς τὸ οἰκείον τελωνεῖον μετὰ τῆς σχετικῆς διασαφήσεως, ἥτις εἶνε ἀπαράδεκτος ἀνεὺ τῆς ἀποδείξεως ταύτης.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς χορηγήσεως νομίμως ἐγκρινομένων ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἐκ παγετῶν καὶ χαλάζης ζημιωθέντας κατὰ τὸ ἔτος 1931 συκοπαγωγούς Πελοποννήσου ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ ΚΤΑΧ ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας σύναψις δανείου μετὰ τῆς Ἑθνικῆς ἢ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἐκχώρησι εἰς πλείονα ἀσφάλειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς προσθέτου ὑπὲρ ΚΤΑΧ. εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς συκοπαγωγῆς.

Τὸ δάνειον τοῦτο συνάπτεται ἐπὶ συμβάσει, τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἐξοφλεῖται δὲ τοκοχρεωλυτικῶς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς πρόσθετου ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς συκοπαγωγῆς.

Μέχρι τῆς ἐξωφλήσεως τοῦ δανείου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατάργησις, ἐλάττωσις ἢ ὅπωςδήποτε τροποποίησις τῆς ἐπὶ τῆς συκοπαγωγῆς πρόσθετου ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ εἰσφορᾶς. μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ὅμως αὐτοῦ, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ΚΤΑΧ διὰ διατάγματος, προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου νὰ ἐλαττώσῃ τὴν πρόσθετον ταύτην ἐπὶ τῶν σύκων, ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ εἰσφορὰν.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν.

* Ἀρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται: ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἐπιδάουρου Λιμηράς, Λακεδαιμόνος καὶ Γυθείου τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 26 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας
Π. Βουρλούμης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Α. Παπαδόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ν. Ἀβραάμ

Περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων.

Νόμος 3234

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων προστίθεται κατὰ συνέχειαν τὰ ἐξῆς :

«Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται μεταγραφὴ διὰ τὴν περιέλευσιν εἰς τὸ Δημόσιον κτημάτων κατὰ τὰς Ἑλληνοδουλγαϊκὰς καὶ Ἑλληνοτουρκικὰς συμφωνίας».

Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

3. «Ἐκ τῶν ἀστικῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἐξαίρουνται τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπαραίτητα μόνον διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καθαρῶς κρατικῶν ὑπηρεσιῶν».

2. Τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ 6ου ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

4. «Εἰσηγητὴς τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῆς Δ. Ε. εἶναι ὁ ἀρμοδὸς Τμηματάρχης ἢ ἐν κωλύματι ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντικαταστάτης. Γραμματεὺς δ' αὐτῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Κτημάτων εἰς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

3. Τὸ ἄρθρον 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α' Ο Διευθυντὴς τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

1. Ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τῆς Δ. Ε.

2. Ἔχει τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

3. Ἐντέλλεται τὰς πληρωμὰς ἐν γένει καὶ ὑπογράφει τὰ σχετικὰ ἐντάλματα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ συμφωνίας γνώμην τῆς Δ. Ε. δύνανται νὰ μεταβιβασθῇ μέρος τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς Τμηματάρχας».

4. Τὸ ἄρθρον 10 καταργεῖται.

5. Τὸ ἄρθρον 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς τμήματα καὶ ὑπηρεσίας :

α') Τμήμα Διοικήσεως.

β') Τμήμα ἐκμεταλλεύσεως.

γ') Τμήμα ἐκποιήσεων.

δ') Τμήμα Δημοσίων Κτιρίων.

ε') Τμήμα Δικαστικῶν.

στ') Τμήμα Τοπογραφικόν.

ζ') Κτηματικὸν Γραφεῖον Ἀττικῆς».

η') Γραφεῖον Προσωπικοῦ (διεκπεραίωσις, ἀρχεῖον, προσωπικόν).

6. Τὸ ἐδάφιον 1ον τοῦ 17ου ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Ἐνὸς Διευθυντοῦ Δασολόγου ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

7. Τὸ ἄρθρον 21 καταργεῖται.

8. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 22 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Αἱ θέσεις τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τοπογραφικοῦ Τμήματος καὶ προϊσταμένου Τοπογραφικοῦ συνεργείου ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου Α' ἢ Β' τάξεως πληροῦνται διὰ προαγωγῆς τῶν ὑπηρετούντων μονίμων μηχανικῶν τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Δ.Ε.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 22 προστίθεται καὶ 7ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Διευθυντὴς δασολόγος τοῦ Κτήματος Τατοῦ διορίζεται

(2)

ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως ὁ κεκτημένος δίπλωμα ἀνωτέρας δασολογικῆς σχολῆς καὶ προῦπηρετήσας ὡς δασικὸς ὑπάλληλος ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν, ἐξ ἧς τὰ πέντε ἔτη ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως. Ὁ ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως Διευθυντὴς τοῦ κτήματος Τατοῦ προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ δασοκτήματος Τατοῦ κέκτηται καὶ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς νομοθεσίας καθοριζομένην ἀρμοδιότητα δασάρχου.

9. Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 23 μετὰ τὰς λέξεις «οἱ Διευθυνταὶ προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κτήματος Τατοῦ».

10. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 24 προστίθενται κατὰ συνέχειαν τὰ ἐξῆς :

«Τὸ σύνολον δὲ τοῦτο λαμβάνεται ὡς βᾶσις καὶ διὰ τὴν δι' ἐκτὸς ἔδρας μετάβασιν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν».

11. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 30 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

1. «Τὰ εἰς τὴν Δ. Δ. Κ. ἀνήκοντα καὶ ἐν γένει ὑπ' αὐτῆς διαχειριζόμενα κτήματα μισθῶνται εἰς περίσθον οὐχὶ μακροτέραν τῶν πέντε ἐτῶν καὶ διὰ δημοπρασίας».

Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ ἰδίου ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

3. Αἱ ἐκμισθώσεις πρὸς τοὺς Δήμους, Κοινότητας καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ κοινῆς ὠφελείας ὡς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κλπ., δύνανται νὰ γίνωνται ἄνευ δημοπρασίας μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς».

12. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 34 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

α' Οἱ παρουσιάζοντες γραμματίον πασακαταθήκης χρηματικοῦ ποσού, ἴσου τῷ ἐνὶ δεκάτῳ τοῦ ἐλάχιστου ὅριου προσφοράς ἢ ἐν περιπτώσει ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας ἴσου τῷ ἐνὶ δεκάτῳ τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν προσφοράς ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπεζῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ. δι' ἴσον ποσόν».

13. Εἰς τὸ ἄρθρον 37 προστίθεται 3ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

3. Ὅσῳκις ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία λόγω ἀτυμφοῦ τοῦ ἀποτελέσματος, ὡς ἐλάχιστος ὅρος προσφοράς τίθεται τὸ κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν ἐπιτευχθέν ἀποτέλεσμα».

14. Τὸ ἄρθρον 40 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

«Ὅσῳκις ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία εἰς βάρος τοῦ τελευταίου ἀναδειχθέντος πλειοδότου ἢ τοῦ μισθωτοῦ, ἢ ἐγκρισὶς ἀνήκει ἀδιαφόρως ποσὸν εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς, αἵτινες ὀρίζουσιν ὡς ἐλάχιστον ὅρον κατ' ἀρχὰς τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ οὗ εἰς βάρος διενεργεῖται ἡ δημοπρασία κατακυρωθεὶς ποσόν, μειούμενον μεθ' ἐκάστην ἀγορὴν δημοπρασίαν κατὰ 25 ο/ο, μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ προσφορά. Αἱ δημοπρασίαι αὗται ἐπαναλαμβάνονται μόνον ὅταν διδῶνται ἐγγράφοι προσφορὰ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἀνωτέρω».

15. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 42 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

1. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς περὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμισθώσεως ἐγγράφεται πρώτη ὑποθήκη ὑπὲρ τῆς Δ.Δ.Κ. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μισθώματος ἐπὶ ἀκινήτων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ τρίτου τινὸς προσφερομένου πρὸς τοῦτο, ἀξίας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τοῦ ὅλου μισθώματος ἢ ἐπὶ μισθώσεων ὑπὲρ τὴν πενταετίαν πρὸς τὸ ἐν τέταρτον αὐτοῦ.

Τὴν ἐκτίμησιν τῶν κτημάτων τούτων ποιοῦνται ἀπὸ κοινοῦ ὁ οἰκίσκος Οἰκονομικὸς Ἐφορος καὶ ὁ Ταμίης εὐθυνόμενοι διὰ μισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας ἀποφάσεως τῆς Δ.Δ. Κτημάτων». Σημειώσιν περὶ τῶν ὑποθηκευμένων κτημάτων ἀφείλει ὁ μισθωτὴς νὰ παρουσιάσῃ τῷ Ἐφόρῳ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἢ τῆς περὶ ἐκ-

μισθώσεως, άνευ δημοπρασίας απόφασως τής Δ. Δ. Κτημάτων.

16. Το 1ον εδάφιον του άρθρου 45 τροποποιείται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται άντι τής κτηματικής ασφαλείας νά δοθῇ χρηματική ἐγγύησις άνερχομένη εἰς τὸ ἕκτον τοῦλάχιστον τοῦ ὅλου μισθώματος ἢ καὶ ἐγγυητική ἐπιστολή διὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν Τραπεζῆς άνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ. Ἐπὶ μισθώσεως ὑπὲρ τὴν πενταετίαν ἢ ὡς ἄνω ἐγγύησις μειοῦται εἰς τὸ ἐν δέκατον».

17. Το 1ον εδάφιον τοῦ άρθρου 49 ἀντικαθίσταται ὡς εξής:

«1. Ὁ χρόνος τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος κανονίζεται ἐκαστοτε ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας καὶ τῷ συμβολαίῳ, ἀλλ' οὐδέποτε τὸ μίσθωμα ἐκαστοῦ ἔτους ἢ ἐκαστῆς ἐτησίως περιόδου δύναται νὰ κατατηγῇ εἰς πλεόνους τῶν ἑξ ὁδῶν τῆς δ' ἐξαμήνου περιόδου εἰς πλεόνους τῶν τριῶν.

18. Το 2ον εδάφιον τοῦ άρθρου 53 συμπληροῦται ὡς εξής:

2. «Σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις δὲν χωρεῖ, ἀλλ' ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς ἅμα τῇ λήξει τῆς μισθώσεως ἢ τῇ διαλύσει ταύτης, ὅπως ἀποδώσῃ τὸ μίσθιον, ὑποκείμενος ἄλλως εἰς ἔξωσιν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων. Καὶ ἡ παράβασις οἰουδήποτε ὅρου τῆς συμβάσεως ἐπάγεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Ε., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διάλυσιν τῆς μισθώσεως καὶ ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν».

19. Το ἄρθρον 55 καταργεῖται.

20. Εἰς τὸ ἄρθρον 57 προστίθεται 3ον εδάφιον ἔχον οὕτω:

3. «Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἢ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἢ ἐιδικώτερον τοῦ παρόντος ἄρθρου, διατάσσεται, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ κατάπτωσις τῆς κατατεθείσης εἴτε διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν εἴτε διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, ἐγγυήσεως ὑπὲρ τῆς Δ.Δ.Κ., ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης εἰδικῆς συνεκείας. Ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ τίτλον διοικητικῆς ἐκτελέσεως».

21. Ἡ διάταξις τοῦ 1ου εδαφίου τοῦ άρθρου 61 συμπληροῦται ὡς εξής:

1. «Ἡ Δ.Δ.Κ. δύναται νὰ ἐκμισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξορύξεως ἄμμου, ἀμμογώματος, λίθων καὶ χαλίκων (ἀμμοκροκάλης, σαβούρας) κλπ. ἐκ τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων ἐν γένει ἐκ τῶν θαλασσίων ἀκτῶν, ἢ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης τῆς περιλαμβανομένης ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης καὶ ἐκ μὴ δημοσίων ἀμμοθῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν συνεσωρεύθη κατὰ καιροὺς ἄμμος προερχομένη ἐκ τῶν θαλασσίων ἀκτῶν ἢ τῶν ποταμῶν κλπ.».

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ εδαφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Διατάγματος συμπληροῦται ὡς εξής: «Ὁ μισθωτὴς εἰς οὐδὲν ἄλλο δικαιούται ἢ τὴν ἀπόληψιν τοῦ ποσοστοῦ τούτου. Ἡ ἐξορύξις τῆς ἄμμου εἶναι ἐλευθέρη εἰς πάντας, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὡς ἄνω μὴ δημοσίων χώρων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἄνω ποσοστοῦ εἰς τὸν μισθωτὴν, ἀρκεῖ νὰ συμμορφώνται ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐξορύξεως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν τὴν ἐξορύξιν ἐνεργεῖ ὁ μισθωτὴς ἰδίαις δαπάναις, δὲν δικαιούται πρὸς τῷ ἄνω ποσοστῷ ἢ μόνον εἰς τὰς δαπάνας ταύτας».

Τὸ εδάφιον 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς εξής:

8. «Οἱ κάτοικοι συνοικισμῶν πληθυσμοῦ ἐλάσσονος τῶν 5.000 κατοίκων δικαιούνται νὰ ἐξορύσσον καὶ νὰ λαμβάνουν δωρεὰν ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας τῆς κατοικίας αὐτῶν κειμένων ποταμῶν, χειμάρρων, θαλασσίων ἀκτῶν καὶ βυθὸν τῆς θαλάσσης ἄμμον, ἀμμογώμα καὶ χαλίκας (σαβούρα), ἐφ' ὅσον πάντα ταῦτα προορίζονται πρὸς κατασκευὴν ἰδίων αὐτῶν τεχνικῶν ἔργων, οἰκοδομῶν καὶ κτισμάτων, τοῦ μισθωτοῦ τῆς περιφερίας μὴ δικαιουμένου νὰ εἰσπράττῃ παρ' αὐτῶν δικαίωμα ἀμμοληψίας διὰ τὰ ἐν λόγῳ εἶδη».

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀμμοληψία γίνεται ἐκ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν Κοινότητος τινος, ἀποδίδονται εἰς τὴν Κοινότη-

τητα ταύτην εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἐξαμήνου ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Δημοσ. Κτημάτων εἰσπραττομένου δικαιώματος πέντε δραχμαὶ κατὰ κυβικὸν μέτρον ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς μεταφερομένης διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος ταύτης δι' αὐτοκινήτων καὶ λοιπῶν ὀχημάτων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τούτων.

Τὸ εδάφιον 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου συμπληροῦται κατὰ συνέχειαν ὡς εξής:

«Ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως κατὰ παντὸς ἄνευ δικαίωματος ἀμμοληπτουμένου, συντάσσεται ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀμμοληψίας ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀμμοληψίας ἢ τῆς Δ.Δ.Κ. ἐν περιπτώσει μὴ διαθέσεως τοῦ ἐσόδου, πρωτόκολλον ἀναγράφον τὸν χρόνον, τὸν τόπον καὶ τὸ ποσὸν ἀμμοληψίας καὶ τὸ ἔνεκα ταύτης ὀφειλόμενον τῷ μισθωτῇ δικαίωμα, τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο κοινοποιούμενον τῷ ὀφειλέτῃ διὰ δημοσίου ὀργάνου κηρύσσεται διοικητικῶς ἐκτελεστόν, ὡς πρὸς τὸ ἐν αὐτῷ ποσὸν καὶ τὰ ἔξοδα ἐπιδόσεως, ἂν μὴ ἐξαφανισθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὸν Εἰρηνοδίκου, συνεπείᾳ ἀνακοπῆς τοῦ ὀφειλέτου ἀσκουμένης ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ καὶ ἐκδικαζομένης τὴν πρώτην δικασίμον μεθ' ἡμέρας πέντε ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, καθ' ἣν ἐξετάζονται ἄνευ γνωστοποιήσεως οἱ ἐκατέωθεν προσκομιζόμενοι μάρτυρες καὶ ἐκδίδεται ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, καθ' ἣς δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδίκον μέσον. Τὸ πρωτόκολλον, τὸ ἐπιδοτήριον καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἢ δὲ δικηγορικῇ ἀμοιβῇ ἐν ταῖς δίκαις ταύταις περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον, τῆς διαδικασίας ταύτης ἐφαρμοζομένης καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα εἰς μισθωτὰς δικαίωματα ἀμμοληψίας, διὰ τὰ ὅποια ἢ πρὸς σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου διμήνος προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 61 προστίθεται 11ον εδάφιον ἔχον οὕτω:

11. Ἡ ἐκμετάλλεσις ἄμμου, ἀμμογώματος καὶ χαλίκων τῆς κοίτης τοῦ Ἰλισσοῦ διεξάγεται παρὰ τῆς Δ.Δ.Κ., ἣτις ἀποδίδει συμφώνως τῷ νόμῳ 3599 τὸ ἐκ τῶν σχετικῶν εἰσπράξεων καθαρὸν προϊόν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἐξαμήνου.

22. Το 2ον εδάφιον τοῦ άρθρου 72 συμπληροῦται ὡς εξής:

2. «Εἰς τὰς πέντε πρώτας περιπτώσεις αἱ ἀρχαὶ ἐπαναλαμβάνουσιν οἰκοθεν τὴν δημοπρασίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διακηρύξεως, ἣν ἐκδίδει ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορος. Ἀντίτυπον τῆς διακηρύξεως ταύτης ὑποβάλλεται τῇ Δ.Δ.Κ. ἐγκαίρως, ἵνα ληφθῇ τοῦτο πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας».

Εἰς τὰς περιπτώσεις β', γ', ε', καὶ ζ' ὡς ἐλάχιστος ὅρος τίθεται τὸ ἐπιτευχθὲν κατὰ τὴν δημοπρασίαν τίμημα, ἀύξανομένης ἀναλόγως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 69, παράγραφος 3, ἐγγυήσεως».

Τὸ 3ον εδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς εξής:

3. «Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύσσονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης, ἐνεργοῦνται δὲ μετὰ πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ διακηρύξις τοιχοκολληθῇ μόνον εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ἀρχῶν, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως, διεξαγόμεναι κατὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις».

Τὸ 4ον εδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς εξής:

4. «Μετὰ τρεῖς δημοπρασίας δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα αὐτὸς ἐγκρίνει τὰ πρακτικὰ, νὰ ἀνατίθεται ἡ ἐγκρισις τούτων εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχὰς ἢ νὰ διαταχθῇ τελειωτικὴ δημοπρασία, ὅτε ἡ ἐγκρισις τῶν πρακτικῶν ἀφίεται πάλιν εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς. Περίληψις τῆς περὶ τελειωτικῆς δημοπρασίας ἀποφά-

σεως δημοσιεύεται κατά τὸ 5ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ παρόντος».

23. Τὸ 7ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 συμπληροῦται ὡς ἐξῆς:

7. «Ἐὰν παρέλθῃ ἀπρακτος ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 προθεσμία καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀγοραστής καθυστερήσῃ τὴν κατέβολήν δύο συνεχῶν δόσεων, ὅτε καὶ πάλιν διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ἀγοραπωλησία, τὰ κτήματα ἐπανεκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐκποίησεως εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότης ἢ ἀγοραστοῦ, καταλογιζομένης εἰς αὐτοὺς καὶ εἰσπρατομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τῆς τυχόν προκυφάσης ἐπὶ ἑλαττον διαφοράς. Ἀντιθέτως, ἐὰν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἐπὶ πλέον τίμημα, ἀποδίδεται ἐκ τοῦ πλεονάσματος εἰς τὸν ἐκπεσόντα ἀγοραστήν μέρος ἡ τὸ ὅλον τῶν τυχόν καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ δόσεων, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος προσφοράς τίθεται τὸ κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν δημοπρασίαν ἐπιτευχθὲν τίμημα μειούμενον μεθ' ἐκάστην ἄγνον δημοπρασίαν κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἄρθρου 40 μέχρις ἐπιτεύξεως προσφοράς. Αἱ δημοπρασίαι ἐπαναλαμβάνονται μὲν, ὅταν δίδονται ἔγγραφοι προσφοραί.

24. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 95 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

1. «Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἡ παραχώρησις κτημάτων τῆς Δ.Δ.Κ. εἰς Δήμους, Κοινότητας, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας, ὡς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τεταρτοῦ κλπ. ἀντὶ τιμήματος καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου.

Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις τὸ πολὺ δέκα».

25. Τὸ ἄρθρον 97 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α1. Ἀστικά κτήματα μικρᾶς ἀξίας ἐν ταῖς Νέαις Χώρας κατοικοῦμενα ἐπὶ τριετίαν παρὰ μὴ ὁμολογουμένως εὐπόρων δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν αὐτοῖς ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους. Ἡ τοιαύτη ιδιότης βεβαιούται, μετὰ γνωμάτευσιν πρυμνοῦς τοπικῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τοιαύτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. «Ἀγροτικά μικροκτήματα τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 25 στρεμμάτων, καλλιεργούμενα ἐπὶ μοστῇ ἢ ἀντιστόρφῳ, μισθώματι ἢ ἄλλῃ παρεμφερεῖ σχέσει ὑπὸ καλλιεργητῶν ἀκτημόνων ἐκποιῶνται πρὸς τοὺς καλλιεργούντας ταῦτα ἄνευ δημοπρασίας. Ἡ ιδιότης τοῦ ἀκτημόνου βεβαιούται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ τῆς ἐκπαικτικῆς ἀρχῆς».

3. «Ἀγροτικά ἐκτάσεις τῆς Δ.Δ.Κ. παραχωρηθεῖσαι μετὰ τὴν 15ην Μαΐου 1926 εἰς πρόσφυγας πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν εἴτε ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν τύπον γεωργικῶν ἢ ἐποικιστικῶν ἀρχῶν εἴτε ὑπὸ τῆς διαλυθείσης Ε.Α.Π. καὶ τῶν κατὰ τὸν τύπον ὑπηρεσιῶν αὐτῆς θεωροῦνται ὡς ἐγκύρως παραχωρηθεῖσαι καὶ κυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμων τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν ἔγγράφων, κατέχονται δὲ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν παραχωρησιούχων.

Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω παραχωρουμένων γαιῶν καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 καταβαλλόμενον εἰς τὴν Δ.Δ.Κ., παρ' ἧς ἐκδίδονται τὰ σχετικὰ παραχωρητήρια.

Ἐφεξῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάμιξις πάσης ἄλλης ἀρχῆς εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ διάθεσιν τῆς περιουσίας τῆς διοικουμένης ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ.».

26. Εἰς τὸ ἄρθρον 98 προστίθεται ἐν τέλει 2ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

α2. Συντρεφουσῶν εἰδικῶν περιπτώσεων δύναται κατόπιν ἱτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ καθορισθῇ τὸ

τίμημα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 97 ἐκποιουμένων κτημάτων, ἐὰν υπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας δραχμῶν, εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, ὧν ἐκάστη δὲν δύναται νὰ ἢ ἐλάσσων τῶν 500 δραχμῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰ διὰ δημοπρασίας ἐκποιούμενα ἢ ἐκποιηθέντα κτήματα ἐὰν τὸ τίμημα υπερβαίνῃ τὰς 500 χιλιάδας δραχμῶν, ἐκάστης ἐτησίας δόσεως μὴ δυναμένης νὰ ἢ ἐλάσσονος τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν».

27. Εἰς τὸ ἄρθρον 100 προστίθεται 2ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

2. «Ἡ Διοίκησις Δημ. Κτημάτων δύναται νὰ παραχωρῇ τὸ δικαίωμα τῆς λαϊκῆς πωλήσεως τοῦ οἴνου καὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων τοῦ Κτήματος Τατοῖου ἐν ἰδίῳ αὐτῆς πρατηρίῳ ἐν Ἀθήναις εἰς ἰδιώτην κατόπιν δημοπρασίας ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, καθορίζουσας καὶ τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις καὶ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

28. Εἰς τὸ ἄρθρον 115 προστίθεται 2ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

2. «Κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τῆς Δ.Δ.Κ. ἐξ ἀγορᾶς προϊόντων τοῦ Κτήματος Τατοῖου χωρεῖ διοικητικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῇ βάσει ἀποσπάσματος τῶν βιβλίων τοῦ κτήματος καὶ ἀπορρασεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

29. Εἰς τὸ ἄρθρον 116 προστίθεται 2ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

2. «Ἐνθα ἡ Δ.Δ.Κ. ἔχει συνιδιοκτησίαν κάτω τοῦ ἡμίσεος δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Ε., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐκμισθοῖ ἢ ἐκποιῇ τὸ ἀνήκον τῷ Δημοσίῳ μερίδιον εἰς τὸν ποιούμενον ἰδίαν χρῆσιν τοῦ κοινῶν συνιδιοκτητὴν ἄνευ δημοπρασίας».

30. Τὸ ἄρθρον 122 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τα παραχωρούμενα εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ἐν γένει δημόσια κτήματα δὲν δύνανται οὔτε νὰ ἐκμισθώνωνται οὔτε ἄλλως πῶς νὰ ἐκμεταλλεύωνται ὑπ' αὐτῶν. Οἱ δι' οἰονδηῖντε λόγον κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς ὡς καὶ ἐν ἰδιωτικοῖς οἰκῇ καὶ μεμισθωμένοι παρὰ τοῦ Δημοσίου δι' ἐγκατάστασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν μισθωμάτων πρὸς τὴν Δ.Δ.Κ., ὀρεζομένων ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς μετὰ γνωμοδότησιν τοπικῶν τοιούτων καὶ ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ πραγματοποιούμενον ἐτησίως σχετικὸν ἔσοδον διατίθεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν δημοσίων κτιρίων».

31. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 123 συμπληροῦται κατὰ συνέχειαν ὡς ἐξῆς:

1. «Ὡς ἐγκαταλειμμένα δὲ θεωροῦνται οὐ μόνον ἐκεῖνα, ὧν τὴν κατοχὴν ἔπαυσε νὰ ἔχῃ ὁ ιδιοκτήτης καὶ ὑπὸ οὐδενὸς κατέχονται, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα, ὅσα ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ ιδιοκτήτου κατελήφθησαν καὶ κατέχονται ὑπὸ τρίτου μὴ κυρίου, ἐφ' ὅσον ὁ κύριος δὲν ἤρκασε κατὰ τοῦ κατόχου ἀγωγή».

32. Τὸ ἄρθρον 127 τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἐξῆς:

α1. Ἡ ἀνέγερσις, διάθεσις, ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις τῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν χρησιμοποιουμένων δημοσίων κτιρίων περιέρχονται εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων ἥτις καὶ θὰ παρέχῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις. Ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν ἔργων, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐκάστω ἰσχύοντα παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων αὐτῆς Ὑπηρεσιῶν, ἐνισχυομένων ἐνδεχομένως δι' ἐκτάκτου προσωπικοῦ, προσλαμβανομένου κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας, κατὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, ὀρίζουσα τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του καὶ τὰς ἀποδοχὰς του, καταβαλλόμενας παρὰ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

2. Διὰ τὴν ἐπιτέλειον τῶν σκοπῶν τοῦ 1ου ἐδαφίου ἀναγοφεται εἰδικὴ πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν βαρυνομένη καὶ μετὰ τὴν δαπάνην καθαρότητος, φρουρήσεως, ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ τῶν δημοσίων κτιρίων.

3. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ὅπαξ ἐκδοθησόμενου καθορισθῇ-
σεται ὁ τρόπος τῆς ἀνεργείας, ἐπισκευῆς, συντηρήσεως, κα-
θορισμοῦ καὶ φρουρήσεως τῶν διὰ πολιτικὰς ὑπηρεσίας χρησι-
μοποιουμένων κτιρίων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς στεγάζσεως τῶν δη-
μοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.»

33. Τὸ ἄρθρον 128 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων
ὑπάγεται ἀνεξαιρέτως πᾶσα μίσθωσις κτιρίων ἐν γένει, γινε-
μένη πρὸς ἐξυπηρέτησιν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀναγκαζομέ-
νης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης·

2. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ὅπαξ ἐκδοθησόμενου ρυθμισθῇ-
ται τὰ τῆς διενεργείας τῶν μισθώσεων·

3. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίης θέλει συσταθῇ
Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφά-
σεων τῆς Δ.Δ.Κ., ἐν σχέσει μὲ τὴν στέγασιν, συντήρησιν
καὶ ἐπιβλῶσιν τῶν δημοσίων γραφείων.»

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθροῦ 87 παρεχομένη εὐχέρεια
ἀναθεωρήσεως τιμῆματος ἐκδοθέντων παραχωρητηρίων παρ-
τείνεται ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος
τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὰ παραχωρητήρια τὰ ἐκδοθέντα βάσει
δηλώσεων ὑποβληθεισῶν κατὰ τοὺς παλαιούς νόμους περὶ δια-
νομῆς ἐθνικῆς γῆς μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1929.

2. Ἡ προθεσμία τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ παρατείνεται
ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγούμενης.

3. Κυροῦνται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβου-
λίου τὰ ὑπ' ἀριθ. 251.368, 251.369 καὶ 251.380 τοῦ
1926 παραχωρητήρια γαιῶν εἰς θέσιν Ψαλλίδι Ἀμαρυν-
σίου, μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐξ εἰκοσι στρεμμάτων ἑκτασιν, ἀφ' ἧς
ἤρθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 24.171) 1929 πράξεως τῶν Ὑπουργῶν
Γεωργίας καὶ Προνοίας, ἡ πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προ-
σφύγων ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἐπεκτείνεται ὁ κῆπος τοῦ Κλαυθμῶνος εἰς τρόπον ὥστε
να συμπεριληφθῇ εἰς αὐτὸν τὸ ἐφ' οὗ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκ-
ονομικῶν γηπέδον, ἐξαιρεῖται δὲ τοῦτου ἀνάλογος εἰς τὸ βάθος
ἑκτασις, ἥτις κατόπιν σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πλ-
λεως παραχωρεῖται εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν πρὸς ἐγκατάστα-
σιν αὐτοῦ, τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκ. Πειραιῶς γηπέδου, ἐφ' οὗ ἤδη τοῦτι,
περιεργόμενον μεθ' ὅλης τῆς περιοχῆς του καὶ τῶν κτισμάτων
εἰς τὸ Κράτος.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐκτελεσθήσεται διὰ Διατάγματος προκα-
λουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Τὸ Διάταγμα, δι' οὗ θέλει καθορισθῇ καὶ ἡ παρέχομένη εἰς
τὸ Ὡδεῖον ἀνάλογος εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου Κλαυθμῶνος ἐκ-
τασις, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὸν τίτλον τῶν ἐπερχομένων ὡς ἄνω
μεταβολῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἄπασα ἡ διαδικασία τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος γενήσι-
ται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ὅπαξ ἐκδοθησόμενου μετὰ προ-
γυμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ
ὑπ'αρχθῶσιν εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

α') Τὸ Τμήμα Ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἀνταλλαγῆς συμβί-
σεως τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωμ-
γίας μετὰ τῆς εἰς αὐτὸ ὑπαγομένης ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας
τῆς Διευθύνσεως ταύτης·

β') Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας,
ἥς ἀντικείμενον εἶναι ὁ συμψηφισμὸς τῶν ἐχθρικών περιουσιῶν
καὶ

γ') Ἡ πρόσθετος ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξο-
τερικῶν ἡ ἀσχολουμένη μὲ τὴν συγκέντρωσιν στατιστικῶν ὑ-
πηρεσιῶν περὶ τῆς περιουσίας τῶν Τούρκων ὑπάρχοντων τῶν
πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1912 μεταναστευσάντων Μουσουλμάνων,
τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν Βουλγάρων τὸ γένος μετοναστών
μετὰ τῶν ἀσχολουμένων παρ' αὐταῖς ὑπαλλήλων μονίμων ἢ
ἐκτάκτων καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει.

2. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος θέλει καθορισθῇ καὶ ὁ ἁ-
ριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ παρακολουθήσωσι τὰς ὡς
ἄνω ὑπαχθούσας εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. ὑπηρεσίας, τῆς ἐκλογῆς
μεταξὺ πλειόνων ὑπηρετούντων παρ' αὐταῖς γενησομένης ἐν συν-
ενοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅσοι τῶν ἀσχο-
λουμένων εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας δὲν ἤθελον περιέλθῃ εἰς
τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων, εἰ μὲν εἶναι μόνιμοι, θέ-
λουσι παραμείναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκείων Ὑπουργείων,
ἔστω καὶ ὡς ὑπεράριθμοι, εἰ δ' ἐκτάκτοι, θεωροῦνται αὐτοδι-
καίως ἀπολυόμενοι ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ Διατάγματος.

Οἱ ἐκ τῶν περιεργόμενων εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. ὡς ἄνω ὑπαλλή-
λων ἐκτάκτοι ὡς καὶ οἱ παρὰ τῇ Δ.Δ.Κ. ὑπηρετούντες νῦν
τοιοῦτοι μονιμοποιῶνται βάσει προσόντων καθοριζομένων ἐπί-
σης διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου.

3. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος γενήσεται νέα κατανομή τῶν ὑπ-
ηρεσιῶν, κεντρικῆς καὶ περιφερειακῶν, τῆς Διοικήσεως Δημο-
σίων Κτημάτων, διαίρεσις εἰς τμήματα καὶ γραφεῖα, ἱδρύσεις
ἐπαρχιακῶν γραφείων κλπ. ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μὴ ἐπιβαρύνσεως
τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ νέας δαπάνης.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-
μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθηναῖς τῇ 23 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Α. Μιχαλακόπουλος	Κ. Λιδωρίκης
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Β. Δεληγιάννης	Ν. Ἀβραάμ
Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας	Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Δ. Δίγκας	Α. Παπαδάτος
Ἐπὶ τῆς Προνοίας	Ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας
Α. Ἰασωνίδης	Α. Ζάννας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθηναῖς τῇ 1 Ἀυγούστου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ν. Ἀβραάμ

(3)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1931 Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος «περὶ ρευστοποίησης τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ Δημοσίου».

Νόμος 5236

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1931 σύμβασις μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος «περὶ ρευστοποίησης τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ Δημοσίου ἔχουσα ὡς κάτωθι :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βασιλ. Δεληγιάννη, καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀλεξάνδρου Διομήδους, συνομολογοῦνται τὰ ἐπόμενα :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὸ μεταβιβάσθην εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς ταύτης, δύναται νὰ παρίσταται διὰ γραμματίων τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀτόκων, λήξεως τριῶν, ἑξ, ἑννέα καὶ δώδεκα τὸ πολὺ μηνῶν.

2. Τὰ γραμμάτια ἐκδίδονται εἴτε εἰς διαταγὴν, εἴτε εἰς τὴν κύμιστήν, τὸ δὲ ποσὸν ἐκάστου γραμματίου δὲν δύναται νὰ ἔλασσον τῶν 50.000 δραχμῶν.

3. Ἡ ἐκδοσις γίνεται τῇ αἰτήσῃ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἣ ὀρίζεται τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν γραμματίων. Τὰ γραμμάτια εἶναι ἀνανεώσιμα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούται νὰ διαπραγματεύεται ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐσωτερικοῦ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 γραμμάτια πρὸς ρευστοποίησιν τοῦ πρὸς αὐτήν. κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρέους τοῦ Δημοσίου. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εὐθύνεται διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τοῦ γραμματίου. Ἡ Τράπεζα δικαιούται νὰ ἐξαγοράζῃ τὰ οὕτω πωληθέντα γραμμάτια πρὸ τῆς λήξεώς των.

2. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν γραμματίων καὶ τῆς τιμῆς ἐξαγορᾶς ἢ πληρωμῆς αὐτῶν κατὰ τὴν λήξιν βαρύνει τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τῶν μὴ ἀνανεωμένων γραμματίων ἐπαναφέρεται εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 χρέος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Δημόσιον θὰ ἐξακολουθῇ νὰ καταβάλλῃ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν σύμβασιν ἐκδεδωμένων γραμματίων τὴν προμήθειαν ἢ τὸν τόκον τοῦ ἀρχικοῦ χρέους. Τὸ ποσὸν τῶν ἐκδιδόμενων γραμματίων συνυπολογίζεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀποσβεστέον χρέος τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρούσαν σύμβασιν ἐκδιδόμενα γραμμάτια δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Κανονιστικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προβλεπόμενα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, οὐδὲ εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένης προκαταβολᾶς.

3. Ἡ μεταξὺ τιμῆς πωλήσεως καὶ τιμῆς ἐξαγορᾶς ἢ πληρωμῆς τῶν γραμματίων διαφορὰ ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1931.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Διοικητὴς
Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθελείᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Μαρῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ν. Ἀβραὰμ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περί επισκευής του Διοικητηρίου Ἐλευθερουπόλεως (Πραβίου).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου ΣΙΒ' ὡς ἀντεκατεστάθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ νόμου 498 καὶ τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἐγκρίνεται ὁ κατωτέρω δημοσιευόμενος Προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Διοικητηρίου

Προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Διοικητηρίου Ἐλευθερουπόλεως.

ρίου Ἐλευθερουπόλεως (Πραβίου) καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν ἐνενήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων (98.000) εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1931—32 ὑπὸ Κεφάλαιον 42 ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

Αὐτὸν ἀριθμὸς	Ἑνδειξὶς τῶν ἔργων	Ἀριθμὸς τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησασμένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος		Δ α π ά ν η			
						Μερικὴ		Ὅλική	
				Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1	Ἀνάσσεις κεράμων μ2		335		3 50	1172	50		
2	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις νέων κεράμων		600		6	3600			
3	Κατασκευὴ υδροστασιῶν ἀντὶ υδροπινάκων μ2		54		290 50	15687			
4	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις υδροπινάκων		20		218 50	2370			
5	Σποραδικὰ ἐπιχρίσματα μ2		30		24	720			
6	Σποραδικὴ ἐπιδιόρθωσις πατωμάτων		20		88	1760			
7	Ἀνακαίνισις ὑλίνης κλίμακος τερμ.		30		69	2070			
8	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις κλσ θρῶν		8		58	464		278	13 50
9	Καθαίρεσις ὑπερπληθοδομῆς διὰ τὴν τοποθέτησιν θυρῶν μ2		9		27	243			
10	Κατασκευὴ διχωρισμάτων διὰ ὑπερπληθοδομῆς μ2		94		168	15792			
11	Ἐπιδιόρθωσις θυρῶν μ2		6		354	2124			
12	Κατασκευὴ δαπέδου ἐκ σκυροκονιάματος μ3		1.20		633	759 60			
13	Ἐπάλειψις δαπέδου καὶ βιβιδίων διὰ σιμεντοκονίας μ2		16		31	496		194	14 60
14	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις παραθυροῦλ. ἐξωτερικῶν διαστ. 120×120 μ2		10		395	3950			
15	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις θυρῶν μ2		29.10		354	10301 40			
16	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις σιδηρῶν κίγκλιδωμάτων χιλιόγρ.		240		14 50	3480			
17	Ἐλατοχρωματισμὸς κουρμμάτων καὶ ὀροφῶν μ2		473.50		28	13258			
18	Προμήθεια καὶ τοποθέτησις σιδηροδοκῶν Νο 14 μ. μ.		40		139	5560			
19	Ὑδρογυροματισμοὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν		2610		2 50	6525		430	74 40
20	Δι' ἀπρόοπτους δαπάναις							766	7 50
	Σύνολον							98000	

Ἐθεωρήθη

Ἐν Καβάλλῃ τῇ 18 Ἰουνίου 1931.

Ὁ ἐργοδηγὸς
(Ὑπογραφή)

Ἐθεωρήθη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1931

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. ἔργων ΧΙ περιφέρειας
(Ὑπογραφή)

Ἐν Καβάλλῃ τῇ 20 Ἰουνίου 1931

Ὁ Νομορχανικὸς Καβάλλας
(Ὑπογραφή)